

[O. Mathiasen.]

det i mit indlæg ved første behandling, og den højtærede justitsminister svarede, at det i hvert fald ikke var noget, justitsministeren måtte tage sig af, men at spørgsmålet vel burde rejses fra kirkelig side. Derefter svarede den højtærede kirkeminister, at det i hvert fald ikke var noget, kirkeministeriet havde med at gøre, og så føjede kirkeministeren til, at der måtte komme et krav fra det, man kalder kirkens indre rum — ordret gengivet fra Folketingstidende. Jeg må sige, at det sidste forstår jeg ikke rigtig; hvor skal kravene komme fra?

Jeg vil ligesom det ærede medlem hr. Albertsen gerne til sidst rette den indtrængende opfordring til den højtærede kirkeminister, at dette spørgsmål på en eller anden måde bliver taget op til behandling. Det er noget, der er af stor betydning for mange forældre og for alle skoler i dette land.

Bækgaard: I betænkningen oplyses det, at problemet med store bededag ikke vedrører det foreliggende lovforslag, selv om der i udvalget er opnået enighed om, at den bør flyttes, en enighed, som mit parti gerne giver sin tilslutning.

Når det herefter er konstateret, at grundlaget for blot en lille smule enighed ellers ikke er til stede, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, nemlig at den nuværende helligdagslov er en god ordning, som i en forjaget tid giver befolkningen mulighed for at finde den ro og hvile, som er nødvendig, for at man kan få fornyet arbejdsmod og initiativ til de øvrige dage i ugen. Jeg erindrer om sætningen „Kom hviledagen i hu, at du holder den hellig.“ Hvis man skal følge dette bud, må man have en helligdagslovgivning, der skaber mest mulig ro og orden omkring vore helligdage. Jeg henstiller så stærkt, jeg kan, til arrangørerne af offentlige arrangementer at henlægge dem til lørdag.

Mit parti finder det i høj grad beklageligt, at udvalgets flertal trods en lang række henvendelser fra kirkelige kredse stadig ønsker at skabe større muligheder for flere forlystelser på helligdage på trods af, at forlystelsesbranchen ingen ønsker har haft i så henseende. Vi finder, at det er en meget

uklog og stødende indstilling over for de kredse i befolkningen, for hvilke helligdagsspørgsmålet er en hjertesag.

Nu sagde den ærede ordfører for socialdemokratiet, at der var en stor del af befolkningen, der stod bag flertallets indstilling. Jeg har ikke den mindste tvivl med hensyn til det ærede medlems stærke tro, men jeg kan betro det ærede medlem, at jeg ved, der er mange ude i befolkningen, der har den modsatte opfattelse. Hvad det angår, at den nuværende helligdagslov er gennemhullet af undtagelser, så står det for mig som et dårligt argument for lovændringerne.

Vi i mit parti er tilfredse med, at ordførerne for venstre og de konservative her ved anden behandling har givet udtryk for nogle af de samme synspunkter, som jeg fremførte ved første behandling. Jeg kan slutte med at sige, at vi ved tredje behandling vil stemme imod lovforslaget.

Edv. Jensen: Når jeg og en del flere i min gruppe går imod det foreliggende lovforslag, er det ikke blot af formelle grunde, f. eks. fordi der ikke har været tid til at indhente menighedsrådsforeningernes erklæringer angående lovforslaget, men også, og især, af principielle grunde. Vi kunne være gået med til en hel del formelle ændringer i den gældende lov, for det er rigtigt, at dens udtryksformer er forældede; sproget burde moderniseres, så også lovens mening blev klarere. Det er vel også rigtigt, at en del af den nugældende lovs bestemmelser efterhånden er blevet overflødiggjort af andre lovbestemmelser; der kunne være grund til at se dem igennem og rette og slette hist og her. Vi ville heller ikke have noget imod, at biograferne havde fået den samme adgang til dispensationer som teatrene og koncertarrangementerne. Det, vi er imod, er indskrænkningen i helligdagsfreden. Ifølge den højtærede justitsministers fremsættelse har det ved udarbejdelsen af det foreliggende lovforslag været et hovedsynspunkt, at gudstjenesten ikke forstyrres. Det er udmærket, men dertil er at sige for det første, at dette formentlig er forbudt allerede ifølge straffeloven, for det andet at der er eftermiddagsgudstjeneste i ca. halvdelen af landets kirker, og efterhånden som den igangværende sammenlægning af de små